

gjort Stemning for, at man som Overgangsregler skulde have visse Bestemmelser, der ikke tillod enhver, der havde Sagførerbeskikkelse, at nedsætte sig og drive Sagførervirksomhed i Sønderjylland, og hvis jeg ikke tager fejl, kom disse Ønsker fra Sagførererkredse netop ogsaa til Orde gennem Sagførerraadet. Imidlertid gennemførte Lovgivningsmagten ikke hertil sigtende Bestemmelser, Sagførerraadet har ingen Myndighed haft i den Henseende, og man kan dog ikke med Rette bebrejde Sagførerraadet, at det ikke benytter en Myndighed, som det ikke har. Og naar det ærede Medlem mente, at der i øvrigt skulde være begaaet Efterladelsessynder fra Sagførerraadets Side, vil jeg minde det ærede Medlem om det, som allerede Kommissionsbetænkningen af 1876, som jeg citerede, sagde, at disse Bestemmelser om en vis Disciplinærmyndighed overfor Sagførere jo kun er et Supplement til Lovgivningens øvrige Bestemmelser og ikke hindrer, at den, som mener sig forurettet, bruger alle de øvrige Veje, man her i Landet har, til at søge Oprensning for formentlig Forurettelse. Derfor forekommer det mig ikke, at det ærede Medlems Kritik vil kunne bruges som Grundlag for i alt Fald principielle Ændringer i de nugældende Regler om Sagførersamfund og Sagførerraad.

Saa er der her i Salen rejst en Række Indvendinger mod Sagførerraadets Administration, der betegnes som alt for kostbar. Da jeg hørte dette, var det naturligt, at jeg som tvungent Medlem af Sagførersamfundet blev interesseret — det er jo altid interessant at undersøge, om man virkelig selv bliver udbyttet, og jeg havde ikke hidtil lagt Mærke til, at der var Tale om nogen saadan særlig Udbygning. Jeg tog derfor de sidste trykte Regnskaber frem for at se lidt paa dem. Det var bl. a. blevet hævdet som noget, der vakte ganske særlig Forargelse, at Understøttelsesfondens Bestyrelse beregnede sig Diæter. Nu er Forholdet det, at Understøttelsesfondens har 5 Bestyrelsesmedlemmer, hvoraf 3 er udenbys, og naar man nu tager Driftsregnskabet for Aaret 1. Januar—31. December 1923, det sidste Regnskab, der foreligger trykt, ser man, at Bestyrelsesdiæter andrager 353 Kr. 50 Ø. — 353 Kr. 50 Ø. paa et Budget paa 97 193 Kr. 31 Ø. Det forekommer mig rigtigt nok, at en Kritik, der bruger, oven i Købet som særligt Argument, en saadan Betragtning, ikke er synderlig vel funderet. Derimod kan der maaske rejses Indvendinger mod andre Punkter af Sagførerraadets Regn-

skab, men gennemgaar man det i Enkeltheder, forekommer det mig dog, at den Kritik, som man er fremkommet med i Forhandlingerne her, skyder langt over Maalet. Ser man f. Eks. paa Sagførerraadets Udgifter, viser det sig, at Udgifterne paa det nævnte Regnskab har været 8 775 Kr. 68 Ø. Naar man nu ved, at der ifølge Vedtægten skal være 13 Medlemmer af Sagførerraadet, vil det sige, at der trods det betydelige Arbejde, Sagførerraadet dog har, idet man i stor Udstrækning henvender sig til Sagførerraadet, er der i dette Aar brugt 675 Kr. for hvert Medlem. 675 Kr. er naturligvis Penge, men at det skulde være et ganske forførdeligt Beløb, som for hvert Medlem af Sagførerraadet saaledes er brugt, forekommer det mig dog ikke, man kan sige. Og tager vi Udgifterne til Kredsbestyrelserne, viser det sig, at disse andrager 15 812 Kr. 20 Ø. Der er imidlertid i Kredsbestyrelserne i alt 62 Medlemmer — Sagførerkredeene Landet over har et forskelligt Antal Bestyrelsesmedlemmer, den københavnske Sagførererkreds har 9 Bestyrelsesmedlemmer, og udenfor København er Antallet 3 eller 5 Medlemmer —, og det vil sige, at der for hvert Bestyrelsesmedlem er brugt 255 Kr. 255 Kr. er naturligvis Penge, men at det skulde være et aldeles forførdeligt Beløb, der paa denne Maade er brugt, formaar jeg ikke at se. Derimod er der, som sagt, forskellige andre Poster, mod hvilke der vil kunne rejses Kritik, men det forekommer mig, at her, hvor Sagførerraadet ikke har Adgang til at forsvare sig, tør den Kritik, som er rejst, hverken betegnes som velvillig eller som særlig velsindet. Jeg tror i det hele taget, man tør sige, at Rigsdagen ingen Opfordring har til nærmere at gaa ind paa denne Kritik, men ganske rolig kan henvise den til Behandling der, hvor den hører hjemme: paa Sagførernes Generalforsamling, paa Sagførermøderne, hvor Sagførerraadet har at staa til Regnskab og har Adgang til at svare til sit Regnskab.

Jeg vil derfor udtale min Tilfredshed overfor den højtærede Justitsminister baade med Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt og med de Udtalelser, den højtærede Minister herom har fremsat her i Salen. Deri ligger ikke, at jeg i alle Enkeltheder er enig i de nye Regler vedrørende Sagførere, men om Enkeltheder vil der jo kunne forhandles nærmere senere; det vilde føre for vidt at komme ind derpaa her. Kun en ganske enkelt Ting skal jeg gøre opmærksom paa, nemlig Bestemmelsen i Lovforslagets § 31. Det foreslaas her, at det skal være Under søgelsesdommeren og ikke som i det tid-